

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de SRL „Marsharcon” prin intermediul Directorului Marcoci Boris.

în cadrul cererii introductive depusă de creditorul SRL „Marsharcon” privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de Asociaţia obştească „Generaţia Nouă”, prin care cererea a fost restituită fără examinare,

împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Central din 15.05.2026,

Dosarul nr. 2ri-70/2026
PIGD nr. 2-26052422-03-2ri-28052026

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (judecător Marina Tilipeț)

30 iunie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de SRL „Marsharcon” prin intermediul Directorului Marcoci Boris

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Preşedinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:

La 27 aprilie 2026, creditorul SRL „Marsharcon” s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere introductivă, solicitând intentarea procedurii de insolvabilitate față de Asociaţia obştească „Generaţia Nouă”, c/f 1012620007218, din motivul incapacității de plată a sumelor datorate.

Poziţia instanţei de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 15 mai 2026, cererea introductivă depusă de SRL „Marsharcon” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Asociaţia obştească „Generaţia Nouă” a fost restituită fără examinare.

Solicitarea recurentului:

La data de 21 mai 2026, SRL „Marsharcon” prin intermediul Directorului Marcoci Boris în proces de lichidare a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 15 mai 2026, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii instanței de fond cu restituirea cauzei la rejudecare la etapa primirii cererii introductive.

Potrivit art.8 alin.(2) Legea insolvabilității, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării şi numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Astfel recursul a fost declarat în termen, or încheierea contestată a fost expediată în adresa recurentului prin intermediul Programului Integrat de Gestionarea Dosarelor la data de 18.05.2026 (f.d. 38).

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului, recurentul a menționat că potrivit art. 21 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, instanța de insolvabilitate este obligată să examineze cererea introductivă în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii acesteia.

În speță, recurentul relevă că termenul de 3 zile lucrătoare, calculat de la data depunerii cererii introductive – 27 aprilie 2026 –, a expirat la data de 30 aprilie 2026.

Cu toate acestea, încheierea privind restituirea cererii introductive a fost pronunțată de judecătoarea Marina Tilipeț abia la data de 15 mai 2026, respectiv după expirarea a 11 zile lucrătoare de la data depunerii cererii, deși termenul imperativ prevăzut de lege pentru emiterea unei asemenea încheieri este de numai 3 zile lucrătoare.

Prin urmare, recurentul susține că instanța de fond, pronunțând încheierea contestată abia la data de 15 mai 2026, a depășit în mod vădit termenul imperativ prevăzut de lege, înregistrând o întârziere de 11 zile lucrătoare. O asemenea încălcare procedurală este de natură să afecteze dreptul creditorului la un proces echitabil desfășurat într-un termen rezonabil, drept garantat de art. 6 din CEDO și de art. 20 din Constituția Republicii Moldova.

Recurentul a constatat că, drept temei pentru restituirea cererii introductive, instanța de fond a reținut că, S.R.L. „Marsharcon” nu a prezentat dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor.

Recurentul consideră această concluzie absolut eronată, neîntemeiată și contrară materialului probator administrat în cauză, fiind rezultatul unei interpretări unilaterale și greșite a probelor.

Or, la materialele cauzei, S.R.L. „Marsharcon” a anexat copia notificării expediate la data de 18.03.2026 în adresa A.O. „Generația Nouă”, precum și dovada expedierii acesteia la adresa electronică oficial utilizată de reprezentanții debitorului, respectiv *****, adresă de

contact (contabilitate) prin intermediul căreia se desfășura corespondența curentă cu societatea.

În acest context, recurentul subliniază că, potrivit prevederilor legale, temei pentru restituirea cererii introductive îl constituie lipsa notificării prealabile și a dovezii expedierii acesteia, iar nu aprecierea valorii probante a mijlocului de comunicare utilizat, respectiv stabilirea persoanei căreia îi aparține adresa electronică sau a raportului acesteia cu debitorul. Aceste aspecte țin de aprecierea probelor și urmau să fie examinate în cadrul ședinței de judecată, cu respectarea principiului contradictorialității.

Totodată, recurentul arată că S.R.L. „Marsharcon" poate demonstra că, ulterior, la data de 19.03.2026, a expediat aceeași notificare privind achitarea datoriei și posibilitatea intentării procesului de insolvabilitate și la adresa electronică generatzia.noua@gmail.com. Cu toate acestea, întrucât cea mai mare parte a corespondenței dintre părți era purtată prin intermediul adresei electronice *****, în fața instanței a fost prezentată doar notificarea expediată la această adresă.

Recurentul consideră că instanța de fond a interpretat în mod eronat dispozițiile art. 19 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, potrivit cărora „notificarea prealabilă se consideră făcută dacă, cu cel puțin 5 zile lucrătoare până la depunerea cererii introductive, debitorul a fost informat de către creditor...".

Legea nu instituie obligația unei forme exclusive de comunicare a notificării (cum ar fi scrisoarea recomandată sau un anumit mijloc electronic) și nici nu interzice utilizarea poștei electronice ca modalitate de informare a debitorului.

Transmiterea notificărilor prin e-mail la datele de 18.03.2026 și 19.03.2026, cu mult înainte de depunerea cererii introductive din 27.04.2026, oferă certitudinea că debitorul a fost pus în întârziere și a beneficiat de un termen rezonabil pentru executarea obligației de plată, scopul urmărit de legiuitor fiind astfel pe deplin realizat.

Mai mult, potrivit art. 22 alin. (4) lit. c) din Codul civil al Republicii Moldova, notificarea se consideră ajunsă la destinatar în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc individual de comunicare, din momentul în care aceasta poate fi accesată de către destinatar.

În aceste condiții, recurentul consideră că instanța de fond a reținut în mod pripit pretinsa încălcare a art. 20 alin. (2) din Legea insolvabilității și a dispus restituirea cererii introductive formulate de S.R.L. „Marsharcon", apreciind în mod eronat că debitorul nu a fost notificat prealabil la o adresă justificată. Această concluzie contravine probelor administrate în cauză, nefiind clar în baza căror considerente instanța a apreciat că adresa electronică ***** nu reprezintă o adresă de corespondență utilizată de reprezentanții A.O. „Generația Nouă".

De asemenea, recurentul menționează că reprezentanții A.O. „Generația Nouă" au recepționat atât notificarea, cât și invitația la procedura de mediere, având cunoștință despre toate demersurile întreprinse de creditor. Mai mult decât atât, la data de 19.05.2026, aceștia au semnat actul de verificare a datoriei încheiat cu S.R.L. „Marsharcon", prin care au recunoscut în mod expres existența datoriei față de creditor, indicând totodată că se află în incapacitate de plată.

În consecință, recurentul apreciază că notificarea privind achitarea datoriei și posibilitatea intentării procesului de insolvabilitate, expediată la data de 18.03.2026 la adresa electronică *****, respectiv la data de 19.03.2026 la adresa electronică generatzia.noua@gmail.com, precum și actul de verificare a datoriei, constituie înscrisuri cu o valoare probatorie

deosebită, care demonstrează îndeplinirea tuturor cerințelor procedurale prevăzute de Legea insolvabilității.

Totodată, potrivit art. 18 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, creditorul poate depune cererea introductivă doar după epuizarea tuturor posibilităților de recuperare a creanței în procedura prealabilă, inclusiv prin intermediul unei proceduri de mediere.

Or, procedura prealabilă trebuie considerată îndeplinită și în situația în care una dintre părți nu se prezintă la mediere, refuză participarea ori nu își manifestă disponibilitatea reală pentru soluționarea litigiului.

Din materialul probator rezultă în mod evident că S.R.L. „Marsharcon" a parcurs integral procedura prealabilă prevăzută de lege pentru soluționarea litigiului, în timp ce debitorul, A.O. „Generația Nouă", a tergiversat în mod constant soluționarea acestuia, fără a manifesta o intenție reală de stingere amiabilă a litigiului sau de achitare a datoriei, fiind pe deplin responsabil pentru neparticiparea la procedura prealabilă.

În aceste condiții, recurentul consideră că instanța de fond a aplicat în detrimentul creditorului o interpretare excesiv de formalistă și contrară scopului legii, transformând obligația minimă privind notificarea prealabilă într-o condiție imposibilă de exercitare a dreptului de acces la justiție.

Relevă că cererea introductivă întrunește toate condițiile prevăzute de art. 20 din Legea insolvabilității. Creditorul a expediat notificarea prealabilă la adresele de corespondență utilizate de debitor, iar lipsa unor confirmări materiale de recepție la dosar nu poate fi echivalată cu inexistența notificării, cu atât mai mult cu cât debitorul a semnat ulterior actul de verificare a datoriei, confirmând fără echivoc că avea cunoștință despre existența creanței și despre demersurile întreprinse de creditor.

Aprecierea instanţei de recurs:

Potrivit art.1 alin.(4) Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Potrivit materialelor cauzei, la 27 aprilie 2026, creditorul SRL „Marsharcon" s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere introductivă, solicitând intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de Asociaţia obştească „Generaţia Nouă", c/f 1012620007218, din motivul incapacității de plată a sumelor datorate.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 15 mai 2026, cererea introductivă depusă de SRL „Marsharcon" privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de Asociaţia obştească „Generaţia Nouă" a fost restituită fără examinare.

Potrivit art. 22 alin. (1) legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art.20 sau a art.17. Încheierea privind restituirea fără examinare a cererii introductive poate fi atacată cu recurs.

Pentru a decide astfel, judecătorul a reținut faptul că de către creditor a fost anexată Notificarea fără dată și număr iar în calitate de dovada a expedierii notificării în adresa debitorului s-au prezentat extrase de la adresa electronică a creditorului marsharcon@gmail.com și de pe aplicația watsapp.

Totodată a fost menționat că prin intermediul poștei electronice s-a expediat la adresa *****, însă nefiind prezentate careva probe precum că aceasta este adresa debitorului sau al reprezentatului acestuia.

Cât privește notificarea prin intermediul aplicației watsapp, instanța a constatat lipsa indicării numărului de telefon, pentru a fi verificat dacă într-adevăr notificarea a fost expediată anume debitorului, pe screen-shot se regăsește doar denumirea destinatarului care se introduce nemijlocit de expeditor la salvarea contactelor în aplicație.

Mai mult, în cerere introductivă s-a menționat expres precum că debitorul „a fost somat de multiple ori despre executarea obligațiilor de plată, prin ultima notificare expediată la adresa juridică a AO „Generaţia Nouă" a fost somat despre achitarea datoriei în termen de 3 zile, fapt confirmat prin avizele de recepție, care nu a fost executată până la momentul depunerii prezentei cereri introductive", iar judecătorul a susținut că la cererea introductivă nu au fost anexate avizele de recepție sau copiile acestora la care creditorul face trimitere.

La data de 21 mai 2026, SRL „Marsharcon" prin intermediul Directorului Marcoci Boris în proces de lichidare a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 15 mai 2026, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii instanței de fond cu restituirea cauzei la rejudecare la etapa primirii cererii introductive.

În conformitate cu prevederile art. 9 Legea insolvabilității, „Procesul de insolvabilitate se intentează doar pe baza unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă)".

Potrivit art. 10 alin. (1), (2) și (3) legea insolvabilității, „(1) Intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei general sau special.

(2) Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.

(3) Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil".

Potrivit art. 12 legii vizate, „Dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege".

Conform art. 18 alin. (1) Legea insolvabilității, „Creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate şi îşi poate argumenta creanţele şi temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate".

În speță, SRL „Marsharcon" are calitatea de creditor, invocând că Asociaţia obştească „Generaţia Nouă" a acumulat o creanță în sumă de 575 424,53 lei față de prima.

Potrivit art. 20 întitulat „Conţinutul cererii introductive a creditorului. Documentele anexate" prevede (1) În cererea introductivă a creditorului trebuie să se indice:

a) denumirea/numele şi prenumele creditorului şi ale debitorului, sediul/adresa, alte date de identificare ale acestora, confirmate prin extrasul din registrul public corespunzător;

b) valoarea creanţelor creditorului, mărimea dobânzilor şi a penalităţilor aferente;

c) temeiul creanţelor şi termenul executării lor;

d) menţiuni despre alte probe ce confirmă creanţa creditorului;

e) propunerea candidaturii la funcţia de administrator provizoriu pe perioada de observare a debitorului;

f) alte date, considerate de creditor ca fiind necesare pentru examinarea cererii.

(2) La cererea introductivă a creditorului se anexează:

a) documentele ce adeveresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, scadența obligațiilor, temeiul intentării procesului de insolvabilitate potrivit art. 10, alte documente care justifică cererea creditorului;

b) dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor;

b[1]) dovada notificării prealabile a fondatorului întreprinderii de stat/municipale și/sau a autorității publice care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) al societății comerciale cu capital public sau majoritar public, după caz;

c) dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat despre intenția de a depune cerere introductivă, cu excepția cazului în care cererea introductivă a fost depusă de către Serviciul Fiscal de Stat;

d) înscrisurile care confirmă parcurgerea procedurii prealabile de recuperare a creanței, inclusiv procesul-verbal de încetare a medierii.

La caz, Colegiul Civil constată că colegiul civil apreciază că criticile formulate de recurent sunt neîntemeiate și nu justifică casarea încheierii contestate.

Contrar susținerilor recurentului, instanța de fond nu a restituit cererea introductivă pentru simplul motiv că notificarea prealabilă nu ar fi existat, ci deoarece creditorul nu a prezentat dovezi suficiente și verificabile din care să rezulte că notificarea a fost transmisă la o adresă electronică aparținând debitorului ori utilizată de acesta în raporturile juridice dintre părți, condiție expres prevăzută de art. 19 și art. 20 din Legea insolvabilității nr. 149/2012.

Colegiul reține că notificarea anexată la cererea introductivă nu conține dată și număr de înregistrare, iar înscrisurile depuse pentru a demonstra expedierea acesteia, constau în extrase din poșta electronică a creditorului și capturi de ecran din aplicația WhatsApp.

Referirea recurentului la dispozițiile art. 22 alin. (4) lit. c) din Codul civil nu poate fi reținută. Într-adevăr, potrivit acestei norme, notificarea transmisă prin poștă electronică se consideră ajunsă la destinatar din momentul în care aceasta poate fi accesată de către destinatar.

Totuși, aplicarea acestei prezumții legale presupune, în prealabil, existența unor date obiective din care să rezulte că mesajul a fost expediat la o adresă electronică aparținând destinatarului ori utilizată de acesta în raporturile juridice dintre părți. Numai după stabilirea acestei împrejurări poate fi analizată condiția privind posibilitatea accesării notificării.

În speță, înscrisurile anexate cererii introductive nu permit verificarea faptului că adresa electronică ***** aparține debitorului sau unui reprezentant al acestuia ori că aceasta a fost desemnată pentru comunicarea actelor juridice.

Simpla afirmație a creditorului privind utilizarea acestei adrese în corespondența dintre părți nu este susținută de mijloace de probă obiective, astfel încât nu sunt întrunite premisele pentru aplicarea art. 22 alin. (4) lit. c) din Codul civil.

În mod similar, capturile de ecran din aplicația WhatsApp nu permit identificarea destinatarului notificării, întrucât acestea nu conțin numărul de telefon la care mesajul ar fi fost transmis, ci doar denumirea atribuită contactului de către utilizatorul aplicației.

O asemenea denumire este introdusă unilateral de expeditor și nu reprezintă un element obiectiv de identificare a persoanei căreia i-a fost transmis mesajul.

Prin urmare, Colegiul constată că în lipsa posibilității de a verifica apartenența numărului de telefon debitorului, instanța de fond a apreciat în mod întemeiat că aceste înscrisuri nu pot constitui dovada notificării prealabile.

Nu poate fi reținută nici susținerea recurentului potrivit căreia instanța de fond ar fi anticipat aprecierea probelor ce urmau a fi administrate în fondul cauzei. Verificarea existenței documentelor prevăzute de art. 20 alin. (2) din Legea insolvabilității reprezintă o etapă distinctă, anterioară intentării procesului de insolvabilitate, și vizează exclusiv îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a cererii introductive, fără a implica examinarea fondului raportului juridic dintre părți.

În lipsa unor dovezi minime, pertinente și verificabile, instanța nu poate dispune intentarea procesului de insolvabilitate.

Colegiul reține, de asemenea, că în cuprinsul cererii introductive, creditorul a indicat expres că debitorul a fost somat prin notificarea expediată la adresa juridică, împrejurare „confirmată prin avizele de recepție”.

Cu toate acestea, avizele de recepție invocate nu au fost anexate cererii introductive și nici nu au fost prezentate ulterior, deși creditorul a făcut trimitere expresă la existența acestora. În aceste condiții, instanța de fond era îndreptățită să constate că afirmațiile din cererea introductivă nu sunt susținute de mijloacele de probă indicate de însuși creditorul.

Totodată, împrejurarea invocată de recurent, potrivit căreia ulterior depunerii cererii introductive debitorul ar fi semnat un act de verificare a datoriei, nu prezintă relevanță pentru soluționarea prezentului litigiu, or legalitatea încheierii de restituire se apreciază în raport cu înscrisurile existente la momentul examinării cererii introductive și cu îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege la acea dată.

Eventualele înscrisuri întocmite ulterior nu pot acoperi lipsa dovezii notificării prealabile existente la momentul sesizării instanței.

De asemenea, cunoașterea de către debitor a existenței creanței sau chiar recunoașterea ulterioară a datoriei nu echivalează cu îndeplinirea procedurii notificării prealabile reglementate de Legea insolvabilității.

Or, în circumstanțele descrise, Colegiul reține că scopul acestei notificări este de a acorda debitorului posibilitatea efectivă de a executa benevol obligația înainte de declanșarea procedurii de insolvabilitate, iar îndeplinirea acestei condiții trebuie demonstrată prin mijloace de probă care permit instanței verificarea comunicării notificării.

Astfel, împrejurarea că ulterior pronunțării încheierii debitorul ar fi recunoscut existența datoriei nu este de natură să influențeze legalitatea încheierii contestate, deoarece instanța de recurs verifică legalitatea actului jurisdicțional exclusiv în raport cu situația de fapt și mijloacele de probă existente la momentul pronunțării acestuia.

Prin urmare, Colegiul apreciază că instanța de fond a făcut o aplicare corectă a dispozițiilor art. 19 și art. 20 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, constatând în mod întemeiat că creditorul nu a făcut dovada comunicării notificării prealabile către debitor, motiv pentru care restituirea cererii introductive este legală și întemeiată.

La caz, Colegiul Civil reține că din înscrisurile anexate cererii introductive nu rezultă cu un grad suficient de certitudine că notificarea prealabilă a fost comunicată debitorului în condițiile prevăzute de lege, motiv pentru care condiția instituită de art. 20 alin. (2) lit. b) din Legea insolvabilității nu poate fi considerată îndeplinită.

De altfel, Colegiul Civil reține că restituirea cererii introductive nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată cu aceeași cerere cu același obiect şi aceleaşi temeiuri, dacă vor fi lichidate neajunsurile menționate.

Colegiul apreciază că interpretarea dispozițiilor art. 20 din Legea insolvabilității nu reprezintă un formalism excesiv și nu aduce atingere dreptului de acces la justiție. Cerința anexării dovezii notificării prealabile urmărește un scop legitim, și anume acordarea unei posibilități efective debitorului de a executa benevol obligația înainte de declanșarea procedurii colective de insolvabilitate. În plus, restituirea cererii introductive nu împiedică creditorul să formuleze o nouă cerere după înlăturarea neajunsurilor constatate, astfel încât accesul la instanță nu este suprimat, ci doar condiționat de respectarea exigențelor procedurale prevăzute de lege.

Cu referire la termenul de examinare a cererii introductive, Colegiul nu poate reține argumentul recurentului referitor la încălcarea termenului prevăzut de art. 21 alin. (2) din Legea insolvabilității. Termenul instituit de această normă are caracter de disciplină procesuală, fiind destinat asigurării celerității examinării cererilor introductive.

Depășirea acestuia nu este sancționată de lege cu nulitatea încheierii și nici nu are ca efect validarea unei cereri introductive care nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 20 din Legea insolvabilității.

Prin urmare, chiar dacă instanța de fond a soluționat cererea după expirarea termenului respectiv, această împrejurare nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru casarea încheierii.

Împrejurarea invocată de recurent, potrivit căreia odată cu cererea de recurs a fost prezentată confirmarea expedierii notificării la adresa electronică a debitorului, nu este de natură să conducă la casarea încheierii contestate.

Legalitatea încheierii prin care cererea introductivă a fost restituită fără examinare se verifică în raport cu înscrisurile anexate cererii introductive și existente la momentul pronunțării acesteia de către instanța de fond.

Înscrisurile prezentate ulterior nu pot înlătura lipsurile cererii introductive constatate la data examinării acesteia și nici nu pot fundamenta retroactiv concluzia privind îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 20 alin. (2) din Legea insolvabilității.

Având în vedere cele expuse mai sus, colegiul civil ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 15.05.2026 este întemeiată şi urmează a fi menținută, argumentele recursului fiind neîntemeiate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

Decide:

Recursul declarat de SRL „Marsharcon” prin intermediul Directorului Marcoci Boris se respinge.

Încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 15.05.2026, emisă în cadrul cererii introductive depusă de creditorul SRL „Marsharcon” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Asociaţia obştească „Generaţia Nouă”, se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului
Judecător: Stanislav Grosu

Judecătorii: Alina Țihonschi Mariana Sajin